

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی خوانش ویتگنشتاین و گادامر از تاریخ مندی فهم

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 4، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمد رعایت جهرمی - پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

خلاصه مقاله:

سیطره منطق گزاره ای بر مشی فلسفی ویتگنشتاین اول که در تعبیری چون تصویر، بازنمایی، تطابق و تناظر رخ می نمایند از یک سو، و روح حاکم بر جریان تحلیلی با درون مایه های علم گرا، متافیزیک ستیز و منطق محورش از دیگر سو، دعوی تاریخ گرایی ویتگنشتاین و التفات وی به تلقی مرسوم هرمنوتیکی را به چالش می کشند. این در حالی است که دلالت های تاریخی نهفته در روبه زمینه گرایانه ویتگنشتاین دوم در سایه تعبیری چون عرف، بازی، قاعده، فرهنگ و زبان مشترک هستند، که تاریخ گرایی خفیف وی را موجه می نمایند. در مقابل، تاریخ از ارکان کلیدی سامانه هرمنوتیکی گادامر است، که ارتباط آن با زمان مندی و سنت، بدیهی است. در نهایت، باوجود واگرایی محتوایی انکارناشدنی، تاکید بر ابعاد زمینه گرایی مذکور، تقریب نسبی اندیشه های ویتگنشتاین دوم و گادامر را در این حوزه، موجب می شود.

کلمات کلیدی:

تاریخ، زبان، عرف، سنت، بازی، قاعده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300134>

